

Santíssima Trinitat

Monistrol de Montserrat

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Regió de Sant Salvador o Tebaida

Coordenades:

Latitud: 41.59631
Longitud: 1.83342
UTM Est (X): 402778
UTM Nord (Y): 4605614

Classificació

Número de fitxa 08127 - 81
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Medieval Modern
Segle XII-XVII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Ermita en runes
Protecció Inexistent
Accés Díficil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ordre de Sant Benet. Abadia de Montserrat
Fitxes associades:
[Regió de la Tebaida](#)
Autoria de la fitxa Helena Garcia Navarro
Data de registre de la fitxa: dv., 11/04/2008 - 02:00

Descripció

Restes de l'oratori que havia format part d'una antiga ermita.

Només queden dempeus restes d'alguna paret on hi destaquen les obertures (porta i finestres) adovellades.

Història

Les ermites es van bastir, tradicionalment, en la part alta de la muntanya. De bon principi s'utilitzaven les coves naturals, abans de les construccions d'obra que, contínuament aplicades, presentaven als segles XVII i XVIII l'aspecte de petits monestirs, amb capelles, habitacions, cisternes i hort. L'ur nombre fou fixat en dotze a principi del segle XV. En els primers anys del segle XVI algunes foren canviades de lloc i altres abandonades, alhora que les advocacions eren definitivament establertes.

S'explica que en aquesta ermita va viure durant deu anys Bernat de Boïl, el primer missioner que va acompanyar Cristòfor Colom en els seus viatges a Amèrica.

El 1581, una ambaixada de Venècia a Felip II passà i s'aturà a Montserrat. Els més ardits visitaren les ermites. El cronista explica que en arribar a la de la Santíssima Trinitat fou rebut "per un pare gentilíssim i graciosíssim; que havia estat patge de Carles V i s'interessà molt per saber els noms dels ambaixadors i del seguici". Li mostrà l'ermita i els seus contorns. El colpí una conca d'aigua excavada a la roca viva, "plena - textualment- di molto pesce". Era una peixera o potser millor un viver? El P. Albareda diu que és anomenada el Palau de les ermites, per les seves proporcions molt més grans que les altres.

L'estiu de 1812, el coronel anglès Eduard Green es fortificà a l'ermita de Sant Dimes. La nit del 28 de juliol del mateix any, els homes del general francès Maurice Mathieu, aconseguiren muntar un canó en el pla de l'ermita de la Santíssima Trinitat que domina la de Sant Dimes. L'endemà Green va capitular, amb el seu batalló anglo-català.

Continuava habitada el 27 d'abril de 1821, quan el P. Gaspar Soler hi fou assassinat i llançat a la cisterna per uns bandolers. Els superiors del monestir decidiren acabar amb la vida eremítica, pels perills de viure sol.

Bibliografia

Aragon, Antoni i Lalueza, Jordi (2002). "Passejades per Montserrat. Excursions fàcils pel Parc Natural". Barcelona: Pòrtic guies.

Laudo, Susana. "Fitxa de l'inventari del patrimoni cultural del Parc Natural de la muntanya de Montserrat". Barcelona: Generalitat de Catalunya.

